

Oordelen

Het verzoek van een woonwagenbewoonster is niet ontvankelijk verklaard omdat zij geen persoonlijk nadeel ondervindt van het woonwagenbeleid van de gemeente Eindhoven.

Oordeelnummer 2016-65

Datum: 05-07-2016

Grond: **Ras**

Terrein: **Sociale Bescherming**

Volledig oordeel

Oordeel

2016-65

Datum: 5 juli 2016

Dossiernummer: 2015-0426

Oordeel in de zaak van

[...]

wonende te[...], verzoekster

tegen

1 Verzoek

1.1

Verzoekster vraagt het College voor de Rechten van de Mens (hierna: het College) om te beoordelen of verweerder jegens haar verboden onderscheid op grond van ras maakt door het beleid te voeren dat vrijkomende standplaatsen op de woonwagenlocatie waar zij woont niet opnieuw mogen worden verhuurd.

1.2

Verzoekster heeft het College ook gevraagd om te beoordelen of Stichting Wooninc., de eigenaar en verhuurder van de standplaatsen van de woonwagenlocatie Brestlaan (hierna: de verhuurder), verboden onderscheid op grond van ras maakt.

2 Verloop van de procedure

2.1

Het College heeft kennis genomen van de volgende stukken:

- verzoekschrift van 24 december 2015, ontvangen op diezelfde dag;
- e-mail van verzoekster van 12 januari 2016;
- e-mail van verzoekster van 13 januari 2016;
- verweerschrift van 23 februari 2016.

2.2

Het College heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 april 2016. Partijen zijn verschenen. Verzoekster werd vergezeld door [. . .], de zus van verzoekster. Verweerder werd vertegenwoordigd door mr. W.J. Aardema, advocaat te Heerenveen, die werd vergezeld door [. . .] en [. . .], medewerkers van de gemeente Eindhoven.

2.3

Het College heeft ter zitting de zaak van verzoekster tegen de verhuurder gevoegd behandeld. In deze zaak is oordeel 2016-66 uitgebracht. Ook heeft het College ter zitting gelijktijdig vier soortgelijke zaken van andere verzoekers tegen verweerder en de verhuurder behandeld. In die zaken zijn de oordelen 2016-63, 2016-64,

2016-67 en 2016-68 uitgebracht.

2.4

Na de zitting zijn de volgende stukken gewisseld:

- informatie verstrekt door verweerder op 2 mei 2016;
- e-mail van verzoekster van 17 mei 2016.

2.5

Het College heeft zijn onderzoek op 19 mei 2016 gesloten.

3 Feiten

3.1

Verzoekster woont op een woonwagenlocatie aan de Brestlaan in Eindhoven. De verhuurder is eigenaar van de grond van de woonwagenlocatie en tevens verhuurder van de standplaatsen. Verweerder bepaalt het woonbeleid binnen de gemeente Eindhoven, waaronder het beleid ten aanzien van woonwagenlocaties.

3.2

Op de woonwagenlocatie Brestlaan wonen in totaal 30 woonwagenbewoners in 11 woonwagens. Voorheen stonden er 13 wagens. Twee standplaatsen, die gedoogplaatsen waren, zijn niet opnieuw verhuurd. Een derde standplaats, die ook een gedoogplaats is, zal in de nabije toekomst ook niet opnieuw worden verhuurd.

4 Ontvankelijkheid

4.1

Verzoekster woont in een woonwagen en mag daar blijven wonen. Zij wil desalniettemin opkomen tegen het beleid dat verweerder ten aanzien van haar woonwagenlocatie voert. Het College beoordeelt eerst de vraag of verzoekster belang heeft bij een oordeel en daarmee ontvankelijk is in haar verzoek. Verweerder betwist het belang van verzoekster bij een oordeel.

4.2

In artikel 10, tweede lid, onderdeel a, van de Wet college voor de rechten van de mens (WCRM), is bepaald dat degene, die meent dat in zijn nadeel een onderscheid is of wordt gemaakt als bedoeld in de

Algemene wet gelijke behandeling (AWGB), een verzoek om een oordeel kan indienen.

4.3

In een eerdere zaak oordeelde het College dat een woonwagenebewoner, die op de woonwagenlocatie mocht blijven wonen, belang had bij een oordeel. Het College oordeelde in die zaak dat, als het beleid van een gemeente tot gevolg heeft dat een woonwagenlocatie steeds kleiner wordt totdat er uiteindelijk niemand meer woont (het zogenaamde uitsterfbeleid), dit onmiskenbaar gevolgen heeft voor de wijze waarop de woonwagenebewoner zijn/haar woongenot en cultuur zal beleven (zie College 19 december 2014, 2014-167,overweging 3.12).

4.4

Het College is van oordeel dat het beleid van verweerder in de thans voorliggende zaak niet tot gevolg heeft dat het woongenot en de woonwagencultuur van verzoekster in geding komen. Op de woonwagenlocatie van verzoekster wordt als gevolg van het niet opnieuw verhuren van drie tijdelijke gedoogplaatsen weliswaar het aantal standplaatsen van dertien teruggebracht naar tien. Maar hierdoor wordt naar het oordeel van het College het karakter van de locatie niet zodanig aangetast dat sprake is van een bedreiging van de woonwagencultuur, zoals die voor verzoekster van belang is. Hierbij neemt het College in aanmerking dat verweerder heeft verklaard het aantal standplaatsen niet verder afneemt en dat de overgebleven standplaatsen opnieuw worden verhuurd als deze vrijkomen.

4.5

Daarmee komt het College tot het oordeel dat verzoekster geen persoonlijk nadeel ondervindt van het beleid van verweerder en dus geen belang heeft bij haar verzoek. Daarmee is verzoekster niet ontvankelijk in haar verzoek om een oordeel.

5 Oordeel

Het College oordeelt dat [. . .] niet ontvankelijk is in haar verzoek om een oordeel.

Aldus gegeven te Utrecht op 5 juli 2016 door mr. E.J.M. Hofhuis, voorzitter, mr. C.A. Goudsmit en mr. D.C. Houtzager, leden van het College voor de Rechten van de Mens, in tegenwoordigheid van mr. S.B. Hester, secretaris.

mr. E.J.M. Hofhuis

mr. S.B. Hester

namens deze,

mr. N. Günes

secretaris

